

ELO-laste murumäng Karepal

Karepa ranna mändide all lõsutab kümneid kirevaid telke. Kuid ei popsu seal priimuseid ja kitarr kõlgub mängijat oodates oksa küljes. Laagrirahvas ise on rannas, kust külm meretuulgi ei suuda peletada oma võistkonnale kaasa hüüdjaid.

Eesti Laste Organisatsiooni suurlaagris peeti pühapäeval presidendi murumänge – kaheksa suvelaagri aasta populaarseimat üritust. Läbi ruupori kamandas vägesid ja ergutas TOP-3 välja kukkumise piiril olijaid ELO president Veikko Raagmets.

Murumängud toimuvad teatevõistluse põhimõttel. Kirev seltskond, seitsmeaastastest lastest 23-aastaste täismeeneni, jookseb kotis, sihhib õhupüssist tühja plastmasspudelit teiba otsas, roomab, heidab ämbrisse litrit, viskab noolt, lööb palli väravasse, veab hokikepiga liiva takerduvat palli, loobib kurikat ja kannab kulbiga vett, kuni veekandjalt haarab värvilise tahvli meresjooksja, kes vett igasse kaarde lartsatades finišisse silkab.

Seekordne au ja kuulsus saab osaks Parksepa ELO-klubile, teine ja kolmas koht lähevad Sürgaverre ja Patkülasse. Vaevalt on viimased veesportlased jõudnud oma sargid kuivade vastu välja vahetada, kui algab jogurtijooks. Isetehtud klubilipud tuules lehvimas, ergutatakse oma võistlejaid. Jooksurajal kukkujate ja väärtuslike sekundite kaotajate peale on kaaslased lausa pahased. "Sa söötsid mulle halvaks läinud makarone," õiendab mehehakatis teise kallal, et põhjendada oma ebaõnnestumist.

Elokate suvelaager koosneb tavaüritustest ja kohapeal sündinud väkideede elluviimisest. Täpset päevaplaani ei teadnud veel keegi, kui saagide, labidate ja kirvestega varustatud 800 noort neljapäeval telke üles sättisid.

Elokad elavad vaba laagrielu. Lasteorganisatsioon, mis ei kuulu ühegi maailmaühingu tiiva alla, on eesti laste tehtud ja nende nägu. Peakorteri juhataja Tarvo Jõeste häälede tuleb elevust, kui ta sellest räägib. "Nii nagu lapsed arvavad, nii teemegi," ütleb ta rahulolevalt.

Paljud klubid korraldavad ise laag-

Teatepulka üle andes ei tohi sel lasta laperdada, hoiatasid kogenumad jogurtijooksjad algajaid.

RAUNO VOLMAR

riüritusi. Selleks tuleb üles riputada plakat, kus on kirjas, mis kell ja kus toimub näiteks sitikate võidujooks või soenguvõistlus. Ja rahvas koguneb. "Väga sünged soengud olid," meenutab peakorteri juhataja Tarvo

Jõeste. "Metsa tingimustes tehakse selliseid asju, et suu kukub lahti." Missi ja Misteri asemel valitakse Rannalõvi ja Metsapiiga. Esimesed tunduksid männimetsas kentsakad, teised on täpselt omal kohal.

Peakorteri ehk Roosa Villa ust paotades kostub tupp muusikat. See on lauluvõistluse eelvoor, kus kandideerivad kaverid, mille sõnad või viis on pärit üldtuntud laulust. Lavale pääseb igaüks, kes esineda tahab. Ainult pane end kirja ja laula.

Pärast kaverid on järjekord promi-nendi käes, keda pühapäeval esindab riigiisa Vootele Hansen. Noorte-päraselt ja põhjalikult üritab ta selgi-tada, mismoodi üksikisik saaks riigias-jades kaasa rääkida.

Elokad tahavad täiskasvanute asja-des tõepoolest kaasa rääkida, kasvõi talviti üheks päevaks Riigikogu istun-gitesaali vallutades. Laagrielu tõsisem pool on üle kahe aasta peetavad ELO üldkogud. Teenete eest jagatakse ELO liikmetele ja sõpradele vaala-tiitleid. Selleaastane üldkogu hääletas Kuld-vaalaks laps-eloka Hillar Seini ja täiskasvanu Viktor Nõmme. Presi-dendiks valiti tagasi Veikko Raagmets, kes kannab seda kohustust ELO asu-tamisest saadik 1988. aastal.

"Tahtsime last valida, aga selgus, et seaduse järgi peab lasteorganisat-siooni president olema täiskasvanu," kommenteerib läbinisti lastemeelse organisatsiooni peakorteri juhataja Tarvo Jõeste.

Seepärast valiti vähemalt asepresi-dendiks laps, Janek Vikat. ELO patroon on isik, kes on lasteorganisat-sioonile hea eestkostja. Teist korda jär-jest pälvis patrooni tiitli Tartu Ülikooli rektor Peeter Tulviste.

Veerand üks öösel lõpeb laulu-võistluse lõppvoor. Need, kes veel väsinud ei ole, kogunevad lõkketule ümber unejuttu kuulama. Jutuvestja istub keskel lõkke ääres ja pealtkuula-jaid on igast vanusest.

Kell üks olgu vaikus majas, sest ELO-laagris on esimest aastat keh-testatud öörahu. Muidu mingeid keelde ei olnud – tee, mida tahad, kui teisi ei sega. "Mäletame meiegi oma laagri-ajast, et öörahu oli see kõige põnevam aeg kuhugi vaikselt hiilimiseks," ütleb Tarvo Jõeste. Öörahu-nõude ülesanne on ööromantika laagrisse tagasi tuua.

Eile, esmaspäeval, pakiti joogikruu-sid ja tuletikud, magamiskotid ja käterätid ning sõideti koju tagasi.

EHA LAANEPERE